

Drij konnyngen uut Orienten
Quamen toe Jherusalem.
Sy saghen in Orienten
Een sterne fijn.
Sy quamen om aen te beden
Dat kyndekijn.

Als Herodes dat vernam,
Dat een konnync gebaren was,
Dat hy verliesen solde
Sijn rijk seer groot,
Hy dacht, woe hy mocht brengen
Dat kyndekijn ter doot.

Herodes sprack den konnyngen toe:
“Gaet hyn ende sueckt dat kijnt
Mit also groter werdicheit.
Hy is so fijn,
Men seget, hij sal besitten
Dat rijcke mijn.

Als gy dat kyndekijn hebt gevonden,
So komt weder om tot my,
Dat ick oeck aen mach beden
Dat kyndekijn,
Dat heft so seer doersneden
Dat herte mijn”.

Als die drije konnyngen quamen
Buten Jherusalem,
Mit vrouden sy vernamen
Die sterne staen voer om
Ter steden dat sy vonden
Dat kyndekijn.

Yn duekeren gewonden
By der moder syn,
Die konnyngen aenbeden dat kyndekijn
Van dertien daegen alt,
Sy offerden on ter stonden
Wijroick, mijrre ende golt.

Als die konnyngen slapen wolden,
Sprac die engel tot om,
Dat sy niet weder kijren en solden
Al to Jherusalem.
To een anderen paeden
Sijn sy gekijrt.

Nu laet ons laven dat kyndekijn,
Dat Jhesus is genant,
Dat hij ons wil bekijren
Al in dat suete land,
Daer die engelen God laven
Tot alre tijt:
Dat gun ons God hijr baven
Van hemelrijck!

Drie koningen uit het Oosten
kwamen naar Jeruzalem.
Zij zagen in het Oosten
een mooie ster.
Zijn kwamen om
dat kindje te aanbidden.

Toen Herodes vernam
dat een koning geboren was,
dat hij zou verliezen
zijn zeer grote rijk,
dacht hij: hoe kan ik dat kindeke
ter dood brengen?

Herodes sprak de koningen toe:
“Gaat heen en zoek dat kind
met o zo grote waardigheid.
Hij is zo goed,
men zegt dat hij
mijn rijk zal bezitten.

Als gij dat kindeke hebt gevonden,
kom dan weer terug bij mij,
zodat ook ik
dat kindje kan aanbidden,
dat zo zeer
mijn hart heeft getroffen.”

Toen de drie koningen
buiten Jeruzalem kwamen,
zagen zij met vreugde
de ster staan die hen leidde
naar de stad waar zij
dat kindje vonden.

In doeken gewonden
bij zijn moeder,
aanbaden de koningen dat kindje
van dertien dagen oud;
zij gaven onverwijld
wierook, mirre en goud.

Toen de koningen wilden slapen,
sprac de engel tot hen
dat zij niet weer terug moesten keren
naar Jeruzalem.
Over een andere weg
zijn zij teruggekeerd.

Laat ons nu prijzen dat kindje,
dat Jezus is genoemd,
opdat hij ons zal bekeren
al in dat zoete land,
daar waar de engelen God loven
in de eeuwigheid:
moge God hierboven in het hemelrijk
ons dat vergunnen!